

พระราชบัญญัติ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

พ.ศ. ๒๕๑๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๔

เป็นปีที่ ๒๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้รวมวิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาลัย
โทรคมนาคม และวิทยาลัยเทคนิคธนบุรี ซึ่งสังกัดกรมอาชีว
ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เข้าด้วยกัน แล้วจัดตั้งเป็น
สถาบันเทคโนโลยี เรียกว่า “สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า”
เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีว

ศึกษาระดับปริญญาให้การศึกษาทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์
ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา และทำการวิจัย
ส่งเสริมทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์

ให้สถาบันเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในกระทรวง
ศึกษาธิการ

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน
ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา
เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของวิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ
วิทยาลัยโพรคมนามคม และวิทยาลัยเทคนิคธนบุรี ไปเป็นของ
สถาบัน

มาตรา ๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการออกเป็นกองและ
แผนก

คณะอาจแบ่งส่วนราชการออกเป็นภาควิชาและสำนักงาน
เลขานุการ

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการออกเป็นแผนก

มาตรา ๘ การแบ่งส่วนราชการของสถาบันตามมาตรา ๗ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๙ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ สถาบันจะรับวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในสถาบันก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น

การรับวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในสถาบันให้กระทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมวิทยาลัยและสถาบันวิชาการชั้นสูงซึ่งเข้าสมทบในสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๑๐ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่างๆ ของสถาบัน

(๒) ททรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สถาบัน

รายได้ตาม (๑) และ (๒) ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๑ บรรดาทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ และตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สถาบันจะต้องจัดการตามเงื่อนไขข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๒ ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นนายกสภาสถาบัน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองนายกสภาสถาบัน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา อธิการบดี รองอธิการบดี และคณบดี เป็นกรรมการสภาสถาบัน โดยตำแหน่ง และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินเก้าคน

ให้หัวหน้าสำนักงานอธิการบดีเป็นกรรมการและเลขานุการสภาสถาบัน

มาตรา ๑๓ ให้กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่ง จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๔ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันและโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน ตลอดจนกำหนดคุณสมบัติและพินความรู้ของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในสถาบัน

(๒) กำหนดหลักสูตรต่างๆ ของสถาบัน

(๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของสถาบันให้เจริญยิ่งขึ้น

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบรวมและเลิกคณะ ภาควิชา หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสถาบัน

(๕) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๖) พิจารณาให้ความเห็นอันเกี่ยวกับการศึกษาทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์และการอาชีวศึกษาซึ่งกระทรวงศึกษาธิการขอปรึกษา

(๗) พิจารณารับวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในสถาบัน

(๘) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี

(๙) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๑๕ ให้นายกสภาสถาบันเป็นผู้เรียกประชุมสภาสถาบัน

ถ้ากรรมการสภาสถาบันตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภาสถาบันประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ให้นายกสภาสถาบันเรียกประชุมสภาสถาบัน

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภาสถาบันมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภาสถาบันเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่
นายกสภาสถาบันไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองนายกสภาสถาบัน
เป็นประธาน ในกรณีที่รองนายกสภาสถาบันไม่อาจมาประชุม
ได้ด้วย ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งเป็น
ประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๖ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก กรรมการ
คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง
ชี้ขาด

มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
รับผิดชอบในการบริหารงานของสถาบัน และจะให้มีรองอธิการ
บดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภาสถาบัน และให้ดำรงตำแหน่งสามปี แต่จะ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๘ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณวุฒิ
อย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากสถาบัน หรือได้ปริญญาเอกหรือ
เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

สถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบัน หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) ได้ปริญญาจากสถาบัน หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปีในสถาบัน หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง หรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภาสถาบันกำหนดให้กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่งคนหนึ่งคนใดเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ ให้ถือว่าอธิการบดี เป็นอธิบดีและรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๑ ในขณะหนึ่ง ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ และจะมีรองคณบดีคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภาสถาบันจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันมาแล้ว และให้ดำรง ตำแหน่งสืบ แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย คณบดีเป็นประธานกรรมการ รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชา ในขณะนั้นเป็นกรรมการ ถ้าในขณะไม่มีการแบ่งภาควิชา หรือ มีไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์ในขณะนั้น เป็นกรรมการหรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้หนึ่งผู้ใดเป็นเลขานุการ

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

กรรมการประจำคณะซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
สองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่
ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของสภา
สถาบัน

(๒) พิจารณากำหนดหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับผิดชอบและให้ความเห็นแก่คณะดี

มาตรา ๒๔ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ ให้
นำมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ คณาจารย์ในสถาบันมีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือ
ศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำ หรืออาจารย์

พิเศษ

มาตรา ๒๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของสถาบัน

มาตรา ๒๗ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๒๘ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากสถาบัน หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบันหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๒) ได้ปริญญาโทจากสถาบัน หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในสถาบัน หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๓) ได้ปริญญาตรีจากสถาบัน หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในสถาบันหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๔) ได้ปริญญาจากสถาบัน หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

(๕) มีความชำนาญอย่างข่งในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปีถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๒๕ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากสถาบัน หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอน

มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๒) ได้ปริญญาโทจากสถาบัน หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในสถาบันหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๓) ได้ปริญญาตรีจากสถาบัน หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในสถาบัน หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๔) มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิอย่างหนึ่ง
อย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากสถาบัน หรือได้ปริญญาเอก
หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการ
สอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในสถาบัน หรือในมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง

(๒) ได้ปริญญาโทจากสถาบัน หรือได้ปริญญาโทหรือ
เทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือ
สถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอน
มาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในสถาบัน หรือในมหาวิทยาลัยหรือ
สถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง

(๓) ได้ปริญญาตรีจากสถาบัน หรือได้ปริญญาตรีหรือ
เทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำ
การสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในสถาบันหรือในมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง

(๔) มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๑ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากสถาบันหรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง หรือมีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดีจากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๒ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๓๓ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๔ สถาปบันอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๓๕ สถาปบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๓๖ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา ๓๗ สถาบันจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของ
ครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะจะใช้ในโอกาสใด โดยมี
เงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๓๘ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มี
เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดให้ครูวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่อง
แบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบัน
โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมี
ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบ
ัตรของสถาบัน โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดอัน
เชื่อว่ตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้ง
ปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี ให้สภาสถาบันประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนายกสภาสถาบัน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองนายกสภาสถาบัน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เป็นกรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินเก้าคน และให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เป็นเลขานุการสภาสถาบันอีกตำแหน่งหนึ่ง

มาตรา ๔๑ บรรดาผู้ได้รับประกาศนียบัตรครุเทคนิคชั้นสูง ประกาศนียบัตรเทคนิคชั้นสูงของวิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาลัยโพรคมนาคม และวิทยาลัยเทคนิคธนบุรี ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีศักดิ์และสิทธิเท่ากับผู้ได้รับปริญญาบัตรตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยกำลังขาดกำลังคนซึ่งมีความรู้วิชาชีพสาขาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจอีกเป็นจำนวนมาก ฉะนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องรีบเร่งสนับสนุนการอาชีวศึกษาให้กว้างขวางและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศ โดยใช้ผู้สอนที่มีคุณวุฒิหรือความชำนาญที่เหมาะสมแก่ประเภทและระดับของการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามแผนการศึกษาชาติ ในการนี้สมควรรวมวิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาลัยโทรคมนาคม และวิทยาลัยเทคนิคธนบุรี ซึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เข้าด้วยกัน แล้วจัดตั้งเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงระดับมหาวิทยาลัย เรียกว่า “สถาบันเทคโนโลยีสยาม” เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา และให้การศึกษาดังกล่าวโดยทั่วถึงและวิทยาศาสตร์ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้